

Eva og hendes nu 16-årige søn Tobias nyder solen på en sommerdag. De har begge lært at leve med Tobias' type-1 diabetes.

“Diabetes – og hvad så”

Tobias var 12 år, da han og hans familie fik besked om, at han havde type 1-diabetes. Fra den ene dag til den anden ændrede hverdagen sig for familien, der pludselig skulle forholde sig til insulininjektioner, blodsukkermålinger og andre ting, der følger med. Tobias' mor, Eva Bak Skov, har skrevet en bog om det.

En solrig forårsdag i april 2009 sidder Tobias i bilen sammen med sin familie. De er på vej til grillaften hos nogle af familiens rigtig gode venner. Bag rattet sidder Tobias' mor, Eva Bak Skov, der denne aften regner med at skulle spise en hyggelig middag i gode venners selskab. Da familien ankommer, modtager Eva et opkald fra Hillerød sygehus, hvor de har kigget på nogle prøver, Tobias har fået taget. En læge fortæller hende, at hun skal køre direkte på sygehuset med Tobias. Denne aften debutterer Tobias som diabetiker.

“Det var en grænseoverskridende oplevelse. Jeg tænkte: ‘hvorfør lige os?’,” fortæller Tobias' mor, og fortsætter:

“Mandagen før var han en helt almindelig 12-årig dreng. Om torsdagen debuterede han med type 1-diabetes. Det var en stor omvæltning.”

Magtesløshed bliver til optimisme

Eva Bak Skov havde i begyndelsen svært ved at acceptere, at hendes 12-årige søn skulle lide af en kronisk sygdom.

“Jeg er uddannet farmaceut, så jeg kender godt symptomerne, og jeg havde nok set skriften på væggen, da han begyndte at tisse med meget kort tids mellemrum. Jeg traf en beslutning om ikke at bebyrde Tobias med nyheden

om, at jeg troede, han havde diabetes, når jeg ikke var helt sikker,” siger Eva.

Det var dog stadig et hårdt slag for Eva, da hun fandt ud af, at hendes bange anelser var korrekte.

“I begyndelsen tvivlede jeg på, om jeg nogensinde ville blive glad igen, og jeg følte mig magtesløs. Det skræmte mig, at imens alle de andre børn på hospitalet var indlagt med brækkede ben, så var Tobias indlagt, fordi han skulle behandles for en permanent lidelse, der vil følge ham resten af livet,” fortæller Eva og fortsætter:

“Men der er en vej frem, og den viser sig hurtigere, end man lige tror,” siger Eva og påpeger, at hun insisterede på ikke at sætte Tobias i en offerrolle. Det at tilbyde ham en ganske almindelig hverdag, har hjulpet familien gevaldigt med at leve et normalt liv, hvor alle er glade.

Positive ting i hverdagen

Eva fortæller, at familien nu – tre og et halvt år efter – er på ret køl igen, og at der tilmed er nogle positive ting at hente fra oplevelsen med Tobias.

“Tobias er helt sikkert moden på en anden måde end sine jævnaldrende. Han tænker meget på sin kost og sin krop, han er en fremragende kok, og så er han lige startet på bioteklinjen på gymnasiet som følge af hans interesse for diabetes.”

Efter at have fået oplevelsen på afstand har Eva, der til daglig arbejder i biopharm-divisionen i Novo Nordisk, skrevet en bog om, hvordan det er at være forælder til en ung knægt med type 1-diabetes.

“Jeg har skrevet bogen, fordi det var vigtigt for mig at vise og fortælle, at man sagtens kan leve en normal hverdag fuld af glæde, hvis bare man insisterer på det,” fortæller Eva.

Tekst: **Frederik Jacobsen**
Foto: **Michael Jeppesen**

Titel: “Diabetes – og hvad så”

Forlag: Greens Forlag

Udgivelse: 18. august 2012

159 sider, illustreret, 249 kroner